

08/231-1835/MP
15.05.2019

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА

VIII СЕСІЯ VIII СКЛИКАННЯ

РІШЕННЯ

№ _____

**Про присвоєння Комісаренку С. В.
звання «Почесний громадянин
міста Києва»**

Відповідно до рішення Київської міської ради від 01 червня 2000 року № 141/862 «Про встановлення звання «Почесний громадянин міста Києва» та заохочувальних відзнак Київського міського голови», Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Присвоїти КОМІСАРЕНКУ Сергію Васильовичу – директорів Інституту біохімії ім. О. В. Палладіна Національної академії наук України, дійсному члену Національної академії наук України, дійсному члену Національної академії медичних наук України, доктору біологічних наук, професору, державному і громадському діячу – звання «Почесний громадянин міста Києва» за значний особистий внесок у соціально-економічний, культурний розвиток міста Києва, видатні досягнення у розвитку науки, освіти, охорони здоров'я, зміцнення міжнародного авторитету столиці України – міста Києва.

2. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київської міської ради з питань місцевого самоврядування, регіональних та міжнародних зв'язків.

Київський міський голова

Віталій КЛИЧКО

Подання:

Депутат Київської міської ради

Володимир ЯЛОВИЙ

Погоджено:

Постійна комісія Київської міської
ради з питань місцевого
самоврядування, регіональних та
міжнародних зв'язків

Голова

Олександр БЕРЕЗНІКОВ

Секретар

Тарас КРИВОРУЧКО

Начальник управління правового
забезпечення діяльності Київської
міської ради

Ганна ГАРШИНА

Пояснювальна записка
до проекту рішення Київської міської ради
«Про присвоєння Комісаренку С. В. звання
«Почесний громадянин міста Києва»

1. Обґрунтування необхідності прийняття рішення.

Відповідно до Положення про звання «Почесний громадянин міста Києва», затвердженого рішенням Київської міської ради від 01.06.2000 № 141/862 «Про встановлення звання «Почесний громадянин міста Києва» та заохочувальних відзнак Київського міського голови» (в редакції рішення Київської міської ради від 20.12.2018 № 481/6532), звання «Почесний громадянин міста Києва» присвоюється громадянам України, іноземцям, які зробили значний особистий внесок у соціально-економічний, культурний розвиток міста Києва, у справу збагачення національної культурної та духовної спадщини міста, за видатні досягнення у розвитку науки, освіти, культури, мистецтва, охорони здоров'я, спорту, бізнесу та інших сфер діяльності, у зміцненні міжнародного авторитету столиці України - міста Києва та користуються загальною повагою і авторитетом у територіальній громаді міста Києва.

Звання «Почесний громадянин міста Києва» присвоюється рішенням Київської міської ради за поданнями Київського міського голови, депутатів Київської міської ради, заступника міського голови – секретаря Київської міської ради, трудових колективів підприємств, установ та організацій незалежно від їх форм власності, громадських та благодійних організацій, громадських та творчих спілок.

Враховуючи значний особистий внесок Комісаренка С. В. у соціально-економічний, культурний розвиток міста, його видатні досягнення у розвитку науки, освіти, охорони здоров'я, зміцнення міжнародного авторитету міста Києва, Інститут біохімії ім. О. В. Палладіна Національної академії наук України звернувся в установленому порядку з клопотанням про присвоєння йому звання «Почесний громадянин міста Києва».

2. Мета і завдання прийняття рішення.

Мета прийняття рішення – відзначення особливих заслуг Комісаренка С. В. перед територіальною громадою міста Києва.

3. Загальна характеристика та основні положення проекту рішення.

Комісаренко Сергій Васильович, 1943 року народження, директор Інституту біохімії ім. О. В. Палладіна Національної академії наук України, дійсний член Національної академії наук України, дійсний член Національної академії медичних наук України, доктор біологічних наук, професор, державний і громадський діяч.

Комісаренко С. В. є засновником молекулярної імунології в Україні. Головні напрями його наукової діяльності пов'язані з імунохімічним дослідженням антигенної структури білків та пептидів. Він першим в колишньому СРСР

започаткував дослідження імунохімічної структури пептидів та білків, впровадив методи імуноензиматичних досліджень і проточну цитофлуориметрію та одним з перших в СРСР ввів у дослідження гібридомну техніку одержання моноклональних антитіл. До здобутків Комісаренка С. В. та колективу однодумців відносять, зокрема, створення імунодіагностикумів для аналізу дифтерії і туберкульозу, попередження тромбоутворення, ефективних ліків проти злоякісного росту клітин та остеопорозу. Так, під керівництвом С. Комісаренка було вивчено біологічну дію фосфорорганічних комплексонів – бісфосфонатів – та знайдено протипухлинну та імуномодуючу активність метилен-бісфосфонової кислоти. На основі останньої створено лікувальний препарат «Мебіфон» (проти пухлин передміхурової залози у чоловіків і молочних залоз у жінок, а також метастазів пухлин у кісткову систему), який успішно пройшов клінічні випробування, впроваджений в онкологічних клініках та випускається фармоб'єднанням «Фармак». Академік Комісаренко є ініціатором і співавтором винаходу технології отримання високоочищених і вірусбезпечних антигемофілічних препаратів з крові людини. Він також запропонував новий препарат «Мебівід» на основі бісфосфонатів та похідних вітаміну D (для лікування остеопорозу).

За ініціативою та під керівництвом С. Комісаренка у 1986 році проведено унікальне дослідження імунітету у людей, які працювали відразу після аварії на Чорнобильській АЕС. За допомогою найсучасніших на той час методів було вперше знайдено і доведено (всупереч офіційній позиції), що низькі дози радіації суттєво пригнічують систему природного імунітету, зокрема, знижують кількість та активність природних клітин-кіллерів, які відповідають за протипухлинний та противірусний імунітет у людини.

Загалом, академік С. Комісаренко є автором понад 400 наукових праць, понад 40 національних і міжнародних патентів і винаходів, численних статей з політики і культури, а також співавтором п'ятьох наукових монографій. Він є головним редактором видання українською мовою найбільш відомого в світі підручника з біохімії «Основи Біохімії» за Ленінджером; головним редактором наукових часописів «Ukrainian Biochemical Journal» та «Biotechnologia Acta», членом редколегій міжнародного журналу «Європа» (Польща) та з імунофармакології (Італія), членом Ради Міжнародного союзу біохіміків і молекулярних біологів (IUBMB), Федерації європейських біохімічних товариств (FEBS) та Міжнародного товариства імунофармакологів (США).

У липні 1990 року Верховна Рада УРСР обрала С. Комісаренка Заступником Голови Ради Міністрів УРСР. У цій якості та пізніше – у якості Віце-прем'єр-міністра України з гуманітарних питань Комісаренко С. В. брав активну участь у розробці або ініціював розробку перших законів України з гуманітарних питань, зокрема, про освіту, національні меншини, свободу совісті, пресу і засоби масової інформації, пенсії; ініціював прийняття Закону України «Про запобігання захворюванню на СНІД та соціальний захист населення», організував та очолив урядову комісію з боротьби із СНІДом, організував Державний комітет по боротьбі із СНІДом. Він був головою низки урядових комітетів та комісій: з відзначення трагедії у Бабиному Яру (1990-1991) з проведення Першого конгресу українців (1991-1992); з гуманітарної допомоги (1991-1992); урядової протиепідемічної комісії тощо; відповідав за

візит Президента США Дж. Буша до міста Києва (1991). Також був ініціатором відновлення Києво-Могилянської академії, організації Національної академії мистецтв України, музею Івана Гончара, передачі приміщення Музею Леніна Українському дому, впорядкування місця трагедії у Бабиному Яру, присудження колективу митців під керівництвом С. Параджанова Державної премії України імені Тараса Шевченка за створення фільму «Тіні забутих предків», передачі будинку синагоги Бродського, де знаходився театр ляльок, єврейській громаді та Олександрійського костюлу – Католицькій церкві тощо. У травні 1992 року Комісаренка С. В. призначено Надзвичайним і Повноважним Послом України в Сполученому Королівстві Великобританії і Північній Ірландії, а у 1995 року – і в Ірландії (за сумісництвом). Як дипломат, С. Комісаренко максимально сприяв розвитку двосторонніх україно-британських відносин: сприяв друкуванню перших українських паперових грошей британською компанією «*De La Rue plc*», ініціював вступ України до директорату Європейського банку реконструкції та розвитку (1993), до Міжнародної морської організації (1994) та інших міжнародних організацій, що розташовані у Великій Британії; ініціював і організував безкоштовну передачу Україні (1995 рік) британської антарктичної станції «Фарадей» (зараз «Академік Вернадський»); заснував у м. Лондон благодійний фонд допомоги «чорнобильцям» (1993) та Британо-українську торговельну палату (1997). Посол С. Комісаренко успішно організував підтримку делегацією Великої Британії прийняття України до Ради Європи, ратифікацію парламентом Сполученого Королівства Великобританії і Північної Ірландії Угоди про співробітництво між Україною та Європейським Союзом тощо. Завдяки його дипломатичній діяльності, Україна безкоштовно отримала у Великій Британії три будинки (два в Лондоні і один в Единбурзі) та вигідно придбала приміщення для Посольства України, чим було заощаджено значну суму коштів.

Після завершення дипломатичної роботи у квітні 1998 року академіка Комісаренка С. В. було знову обрано директором Інституту біохімії ім. О. В. Палладіна НАН України, а у квітні 2004 року – членом Президії Національної академії наук України та академіком-секретарем Відділення біохімії, фізіології і молекулярної біології Національної академії наук України. До сфери наукових інтересів С. Комісаренка нині належить також проблеми зменшення біозагроз в Україні. Ним організовано низку міжнародних конференцій і семінарів з проблем біобезпеки і біозахисту. У 2005 році Комісаренка С. В. призначено головою делегацію України на зустрічах експертів держав-учасниць Конвенції про заборону розробки, виробництва та накопичення запасів бактеріологічної (біологічної) і токсинної зброї та про їх знищення та на зустрічах Австралійської групи (міжнародний режим експортного контролю), у вересні 2007 року, у червні 2009 року та листопаді 2017 року – Головою Комісії з біобезпеки та біологічного захисту при Раді національної безпеки і оборони України.

Комісаренко С. В. здійснює активну громадську та добродійну діяльність: його обрано першим заступником голови Української Ради Миру (1999), президентом Українського біохімічного товариства (1999), членом Ради міжнародного журналу «Європа» (Польща), президентом благодійної

організації інвалідів «Спеціальна Олімпіада України» (2002), головою наглядової ради Міжнародного благодійного фонду Національної пам'яті України (2007), почесним членом та членом Ради директорів Британо-української торговельної палати, членом президії Національної академії медичних наук України (2010), президентом Української асоціації біобезпеки (2013), членом наглядової ради Пекінського інституту геноміки (2017).

Комісаренка С.В. також обрано почесним доктором Кінгстонського університету, за наукові досягнення, (1997) та Північно-Лондонського університету, за успішну дипломатичну діяльність, (1997), почесним професором Одеського національного університету ім. І. І. Мечникова (2010) та Інституту мікробіології і імунології ім. І. І. Мечникова Національної академії медичних наук України (2011), почесним членом Польського біохімічного товариства (2011) та Всесвітньої організації імунопатології (2013).

За зміцнення науково-технічного потенціалу України, багаторічну плідну наукову діяльність Комісаренка С. В. нагороджено орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня (2005), орденом «За заслуги» III (1996), II (1998) та I (2013) ступенів, Почесною грамотою Верховної Ради України (2003), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2003, 2013). У 2008 році йому присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України».

Комісаренко С. В. – лауреат Державної премії УРСР (1979) та премій НАН України: ім. О. В. Палладіна (2003), ім. І. І. Мечникова (2012). У 2012 році його нагороджено найвищим орденом Китайської Народної Республіки для іноземців - орденом «Дружба».

4. Стан нормативно-правової бази у даній сфері правового регулювання.

Положення про звання «Почесний громадянин міста Києва», яке затверджено рішенням Київської міської ради від 01.06.2000 № 141/862 «Про встановлення звання «Почесний громадянин міста Києва» та заохочувальних відзнак Київського міського голови».

5. Фінансово-економічне обґрунтування.

Не потребує додаткового виділення коштів з місцевого бюджету.

6. Прогноз соціально-економічних та інших наслідків видання рішення.

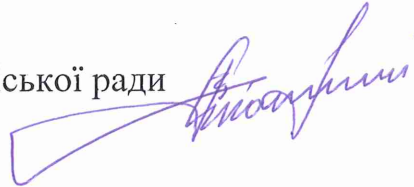
Присвоєння звання «Почесний громадянин міста Києва» сприятиме заохоченню Комісаренка С. В., визнанню територіальною громадою міста Києва визначних його заслуг та зміцненню авторитету столиці України – міста Києва.

7. Суб'єкт подання, доповідач.

Суб'єктом подання цього проекту рішення є Депутат Київської міської ради Яловий В.Б.

Доповідачем на пленарному засіданні Київської міської ради – керівник апарату виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) Загуменний Д. М. (202-77-76).

Депутат Київської міської ради

Володимир ЯЛОВИЙ

**ІНСТИТУТ БІОХІМІЇ
ім. О.В. ПАЛЛАДІНА****PALLADIN INSTITUTE
OF BIOCHEMISTRY**

Вул. Леонтовича, 9, Київ, 01030, Україна
Тел.: [380-44] 2345974; факс: [380-44] 2796365

9 Leontovicha Street, Kyiv, 01030, Ukraine
Phone: [380-44] 2345974; Fax: [380-44] 2796365

E-mail: secretar@biochem.kiev.ua

15.02.2019 № 1/7-63

Київська міська державна
адміністрація
15.02.2019 № 6340

Київському міському голові
В.В.Кличку

ПОДАННЯ**Вельмишановний Віталію Володимировичу!**

Інститут біохімії імені О.В.Палладіна НАН України звертається до Вас з проханням присвоїти звання «Почесний громадянин міста Києва» - киянину, видатному українському вченому, дипломату, державному і громадському діячеві, академіку-секретарю Національної академії наук України, директору Інституту біохімії імені О.В.Палладіна НАН України, академіку НАН і НАМН України С.В.Комісаренку.

КОМІСАРЕНКО СЕРГІЙ ВАСИЛЬОВИЧ

Академік НАН і НАМН України Сергій Васильович Комісаренко є членом династії київських медиків - Комісаренків, серед яких найбільш відомими є його батько – видатний вчений-патофізіолог, академік НАН і НАМН України Василь Павлович Комісаренко (1907-1993), який заснував у Києві Інститут ендокринології і обміну речовин; який зараз носить його ім'я, та його старший брат - видатний хірург, член кореспондент НАМН України Ігор Васильович Комісаренко (1933-2013), який заснував у Києві Український науково-практичний центр ендокринної хірургії.

С.В.Комісаренко постійно живе у Києві з лютого 1944 року, коли його родина повернулася з евакуації, і понад 55 років він працює у Києві. Спочатку (1963-1964 роки) - на Київській міській станції швидкої медичної допомоги, а потім (з 1966 року) - в Національній академії наук України. Його діяльність є вкрай плідною і важливою, як для України взагалі, так і, зокрема, для міста Києва. Внесок академіка НАН і НАМН України С.В.Комісаренка є багатостороннім в залежності від його іпостасей, як вченого, державного і громадського діяча та дипломата.

Вчений. В Національній академії наук України на посаді Академіка-секретаря Відділення біохімії, фізіології і молекулярної біології НАН України він очолює медико-біологічні науки і є засновником молекулярної імунології в Україні. Поза тим він є директором Інституту біохімії ім. О.В.Палладіна НАН України. Ним зроблена низка важливих наукових відкриттів та створені ефективні ліки і діагностикуми, спрямовані на боротьбу із злоякісним ростом, туберкульозом, дифтерією, тромбозами судин, гемофілією, остеопорозом тощо. Деякі з розроблених ліків і діагностикумів випускаються на фармакологічних підприємствах Києва і, зрозуміло, використовуються для лікування киян. Останній його винахід – унікальний і ефективний засіб боротьби з масивними кровотечами, який він розробив для військової медицини і медицини катастроф, є кращим за кращі іноземні кровоспинні засоби і планується

до випуску у Києві.

Вивчаючи наслідки катастрофи на Чорнобильській АЕС, академік Комісаренко першим в світі вже у 1986-87 роках продемонстрував негативний вплив малих доз радіації на природний імунітет у ліквідаторів аварії. Це дозволило, переглянути (і знизити) рівень безпечних доз радіації для людей, зокрема для киян. Його наукові досягнення відзначені багатьма закордонними та вітчизняними науковими нагородами та почесними званнями.

Урядовець. На посаді заступника Голови Ради Міністрів УРСР, а потім Віце-прем'єр-міністра України у 1990-1992 роках за неповні два роки С.Комісаренко ініціював і брав участь у розробці перших законів України з гуманітарних питань: про освіту, національні меншини, свободу совісті, пресу і засоби масової інформації, пенсії, ініціював прийняття Закону про боротьбу із СНІДом, організував Державний комітет та очолив Урядову комісію по боротьбі із СНІДом.

Для киян важливо, що С.В.Комісаренко був ініціатором та організатором багатьох знакових акцій для свого рідного міста. Так, він організував на міжнародному рівні відзначення 50 років трагедії у Бабиному Ярі, впорядкування місця трагедії та встановлення Менори на місці масових розстрілів євреїв. Він організував відвідання Бабиного Яру Президентом США Дж.Бушем (01/08/1991) і домовився із Президентом США про надання медичної гуманітарної допомоги для киян. Він ініціював відновлення Києво-Могилянської Академії, передачу приміщення Музею Леніна Українському Дому, організацію музею Івана Гончара, передачу будинку синагоги Бродського, де знаходився театр ляльок, єврейській громаді та Олександрівського костюлу - католицькій церкві тощо. З набуттям Україною незалежності, він висловив Екзарху України Філарету ідею створення Помісної Української Православної Церкви.

Дипломат. У травні 1992 року Президент України призначив С.Комісаренка першим Послом України у Сполученому Королівстві. Навіть неповний перелік того, що Посольству України під керівництвом С.В.Комісаренка вдалося зробити, вражає своїми здобутками для України за що він, ще на посаді Посла, був нагороджений орденом «За заслуги» у 1996 році, а у Британії - був обраний Почесним доктором Університету Північного Лондону (1997 рік). Працюючи Послом, він успішно розвивав двосторонні україно-британські стосунки; ініціював вступ України до директорату Європейського банку реконструкції та розвитку (ЄБРР), до Міжнародної морської організації, ІНМАРСАТу та інших міжнародних організацій, які розташовані у Британії; організував безкоштовну передачу Україні Британської Антарктичної станції «Фарадей» (зараз «Академік Вернадський»), що автоматично зробило Україну членом Антарктичної спільноти. С.Комісаренко успішно сприяв підтримці Британською делегацією прийняття України до Ради Європи; ратифікацію Британським парламентом Угоди про співробітництво між Україною та Європейським союзом; заснував у Лондоні благодійний фонд допомоги чорнобильцям та Британо-українську торговельну палату (яка зараз працює у Києві) тощо. Завдяки його діяльності Послом, Україна безкоштовно і без податків отримала у Британії три будинки (два в Лондоні і один в Единбурзі) та дуже вигідно придбала приміщення для Посольства України, чим було заощаджено декілька мільйонів фунтів стерлінгів. Завдяки дружбі з Лордом-мером Лондону сером Джоном Челстрі він домогся його візиту до Києва, а також організував візит до Києві Принца Валійського Чарлза та хору Вестмінстерського Абатства, члени якого дали концерти у Києві до 10 річниці Чорнобильської аварії (1996р). Завдяки знайомству із президентами ЄБРР, він лобіював у банку декілька інвестиційних проектів для Києва, зокрема створення сучасного заводу з переробки сміття.

Нині, поряд з науковою, академік Сергій Комісаренко активно і успішно займається громадською та доброчинною діяльністю. Він активно бореться за збереження культурної спадщини міста Києва і неодноразово виступав у відомих газетах (наприклад «Дзеркало Тижня»), на телебаченні та радіо. Його обрано: Головою Наглядової ради Міжнародного фонду Національної пам'яті України, Президентом благодійної організації інвалідів

“Спеціальна Олімпіада України”, першим заступником Голови Української Ради Миру, членом Ради міжнародного журналу “Європа”, членом Президії Національної академії медичних наук України, Президентом Українського біохімічного товариства та Української асоціації з біобезпеки. З 2007 року він очолює Комісію з біобезпеки та біозахисту при РНБО України і, фактично, є головним експертом з біобезпеки в Україні і, звичайно, у Києві.

Людина, яка є найяскравішим представником національної еліти, справжнім патріотом України, глибоким знавцем і гордістю нашого міста – це про академіка Сергія Комісаренка!

Все викладене вище дозволяє нам звернутися до Вас, вельмишановний Віталію Володимировичу, з проханням присвоїти киянину, академіку НАН і НАМН України С.В.Комісаренку звання «Почесний громадянин міста Києва».

За дорученням колективу Інституту біохімії імені О.В.Палладіна НАН України та із щирою до Вас повагою

Заступник директора Інституту
академік НАН України

[Handwritten signature]

С.О.Костерін

Голова профспілкової організації
Кандидат біологічних наук

[Handwritten signature]

Т.Т.Володіна

КОМІСАРЕНКО СЕРГІЙ ВАСИЛЬОВИЧ

Працює академіком-секретарем Відділення біохімії, фізіології і молекулярної біології Національної академії наук України (від 2004) та директором Інституту біохімії ім. О.В.Палладіна НАН України (1988-1992, та від 1998).

С.В.Комісаренко - дійсний член (академік) Національної Академії наук України (імунологія, 1991), дійсний член (академік) Національної академії медичних наук України (імунологія, 1993). Доктор біологічних наук (молекулярна біологія, біохімія), професор (біохімія), лауреат Державної премії УРСР (1979) та премій НАН України: ім.О.В.Палладіна (2003), ім.І.І.Мечникова (2012). Нагороджений Почесними Відзнаками Президента України: Орденом „Ярослава Мудрого” V ступеня (2005), Орденом "За Заслуги": III ступеня (1996), II ступеня (1998), I ступеня (2013), найвищим Орденом КНР (для іноземців) «Дружба» (2012), Почесною Грамотою Верховної Ради України (2003), почесним званням "Заслужений діяч науки і техніки України" (2008), Почесними грамотами Кабінету Міністрів України (2003, 2013). Обраний Почесним доктором Британських Університетів - Кінгстонського за наукові досягнення (1997) та Північно-Лондонського за успішну дипломатичну діяльність (1997). Почесний професор Одеського національного університету ім.І.І.Мечникова (2010) та Інституту мікробіології і імунології ім.І.І.Мечникова НАМН України (2011). Почесний член Польського біохімічного товариства (2011) та Всесвітньої організації імунопатологів (2013). Має Ранг Надзвичайного і Повноважного Посла України (1992). Одружений, має одну дочку.

С.В.Комісаренко – син видатного українського вченого та громадського діяча – академіка АН УРСР та АМН України В.П.Комісаренка – засновника товариства «Знання» УРСР (1948-1954), Голови Українського комітету захисту миру (1960-1975), засновника Інституту ендокринології та обміну речовин НАМН України (1965), який зараз носить його ім'я.

С.В.Комісаренко народився 9 липня 1943 року в м.Уфа, українець. Закінчив у Києві спеціалізовану українсько-англійську школу № 92, лікувальний факультет Київського медичного інституту ім.О.О.Богомольця (з відзнакою, 1966), аспірантуру Інституту біохімії АН УРСР (1969). Одночасно з навчання в медінституті і аспірантурі працював фельдшером на Київській міській станції швидкої медичної допомоги (1963-1964), навчався на вечірньому відділенні механіко-математичного факультету Київського університету (1964-1966) та на курсах французької мови (1966-1969). З 1969 по 1992 рік працював в Інституті біохімії ім.О.В.Палладіна АН України - молодшим, старшим науковим співробітником, вченим секретарем, завідувачим лабораторією, завідувачим відділом, директором Інституту (1989-1992).

Академік Комісаренко є засновником молекулярної імунології на Україні. Головні напрями його наукової діяльності пов'язані з імунохімічним дослідженням антигенної структури білків та пептидів. Він першим в колишньому СРСР започаткував дослідження імунохімічної структури пептидів та білків (нейротоксину апаміну, цитохрому с), впровадив методи імуноензиматичних досліджень і проточну цитофлуориметрію та одним з перших в СРСР ввів у дослідження гібридомну техніку одержання моноклональних антитіл. У відділі молекулярної імунології Інституту біохімії (спочатку - у лабораторії імунохімії), який був заснований С.В.Комісаренком у 1975 році, ним та співробітниками відділу – учнями академіка Комісаренка - за допомогою моноклональних антитіл було проведено імунохімічний аналіз фібрин(оген)у та продуктів його деградації і були знайдені раніше невідомі сайти, що беруть участь у полімеризації фібрину. Це дозволило створити сучасні імуноензиматичні діагностичні методи кількісного аналізу розчинного фібрину,

фібриногену та D-D димеру для моніторингу стану системи зсідання крові та небезпеки тромбоутворення, а також запропонувати терапевтичні агенти для попередження тромбоутворення на основі пептидів, каліксаренів та рекомбінантних одноланцюгових антитіл. Проведено дослідження ролі нікотинових ацетилхолінових рецепторів (НАХР) в імунній системі. Були вперше знайдені НАХР на В-лімфоцитах і вивчена біологічна роль НАХР, а також ПАР рецепторів на лімфоцитах. Були вперше знайдені НАХР на мітохондріях тварин. Була вивчена роль поліреактивних (неспецифічних) імуноглобулінів, а також запропоновані методи розрахунків констант взаємодії антитіл з антигенами. Була отримана низка рекомбінантних антигенів, зокрема антигенів мікобактерій, що викликають туберкульоз у людини і великої рогатої худоби, окремих субодиноць дифтерійного токсину та рекомбінантних антитіл проти цих антигенів, що дозволило створити сучасні діагностичні методи для аналізу туберкульозу та дифтерії. Методами генної інженерії була створена бібліотека рекомбінантних одноланцюгових антитіл людини (потужністю 10 мільярдів специфічностей) та миші, що стали основою колекції моноклональних та рекомбінантних антитіл, які увійшли до Національного надбання,

За ініціативою та під керівництвом С.Комісаренка було проведено унікальне дослідження імунітету у людей, які працювали відразу після аварії на Чорнобильській АЕС. За допомогою найсучасніших на той час методів вже наприкінці 1986 року ним було вперше знайдено і доведено (всупереч існуючій у ті роки офіційній позиції), що низькі дози радіації суттєво пригнічують систему природного імунітету, зокрема, знижують кількість та активність природних клітин-кіллерів, які відповідають за протипухлинний та противірусний імунітет у людини. Саме С.Комісаренко ввів у обіг термін "Чорнобильський СНІД".

Роботи С.Комісаренка мають велике науково-прикладне значення. Так, за імунохімічне дослідження протеїнів молока йому була присвоєна Державна премія УРСР (1979). Під керівництвом С.Комісаренка була вивчена біологічна дія фосфорорганічних комплексів - бісфосфонатів та знайдена протипухлинна та імуномодуюча активність метилен-бісфосфонової кислоти. На основі останньої створено лікувальний препарат „Мебіфон”, який успішно пройшов клінічні випробування, впроваджений в онкологічних клініках та випускається фармоб'єднанням «ФАРМАК». Є підстави вважати, що препарат є чи не найбільш ефективними вітчизняними ліками проти пухлин передміхурової залози у чоловіків і грудних залоз у жінок, а також метастазів пухлин у кісткову систему. Академік Комісаренко є ініціатором і співавтором винаходу технології отримання високоочищених і вірусобезпечних антигемофілічних препаратів з крові людини. Він також запропонував новий препарат «Мебівід» на основі бісфосфонатів та похідних вітаміну D (в першу чергу для лікування остеопорозу). Розроблені під керівництвом С.В.Комісаренка діагностичні методи проти туберкульозу, дифтерії та для визначення загрози тромбоутворення у людей пройшли апробацію і отримали реєстраційні посвідчення.

Крім короткострокових закордонних наукових відряджень, С.Комісаренко працював у Відділенні молекулярної біології Інституту Пастера в Парижі (1974-1975) та в Нью-Йоркському протираковому центрі ім. Слоан-Кеттерінга (1981). Йому належить ідея встановлення у 1986 році пам'ятника І.Мечникову в Інституті Пастера в Парижі від імені Академії наук УРСР. Він є автором понад 400 наукових праць, понад 40 національних і міжнародних патентів і винаходів, численних статей з політики і культури України, а також співавтором п'ятьох наукових монографій

(«Радиация и иммунитет человека», Київ, 1994, «Структура і біологічна активність бактеріальних біополімерів», Київ, 2003, «Молекулярные механизмы образования и разрушения фибрина», Киев, 2013, «Biochemistry and Biotechnology for Modern Medicine», 2013 та «Наноразмерные системы и наноматериалы», Киев, 2014). Він є головним редактором видання українською мовою найбільш відомого в світі підручника з біохімії «Основи Біохімії» за Ленінджером.

До від'їзду на дипломатичну роботу за кордон у 1992 році С.Комісаренко провадив велику науково-організаційну та педагогічну діяльність. Так, у 1978-1986 роках він керував республіканською міжвідомчою науковою програмою з імунології «Механізми імуностимуляції», був організатором Республіканських шкіл з молекулярної імунології, на протязі багатьох років читав курс лекцій з імунохімії в Київському державному університеті (1976-1984) та з молекулярної імунології - в Київському відділенні Московського фізико-технічного інституту (1983-1990). Зараз очолює Відділення „Біотехнологія” кафедри біохімії Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Він є головним редактором наукових часописів «Ukrainian Biochemical Journal» та «Biotechnologia Acta», членом редколегій міжнародного журналу „Європа” (Польща) та з імунотоксикології (Італія), членом Ради Міжнародного союзу біохіміків і молекулярних біологів (IUBMB), Федерації європейських біохімічних товариств (FEBS) та міжнародного товариства імунотоксикологів (США).

У липні 1990 року Верховна Рада УРСР обрала С.В.Комісаренка Заступником Голови Ради Міністрів УРСР. На цій посаді та на посаді Віце-прем'єр-міністра України з гуманітарних питань він працював по квітень 1992 року. Брав активну участь або ініціював розробку перших Законів України з гуманітарних питань, зокрема про освіту, національні меншини, свободу совісті, пресу і засоби масової інформації, пенсії; ініціював прийняття Закону про боротьбу із СНІДом, організував та очолив урядову комісію по боротьбі із СНІДом, організував Державний комітет по боротьбі із СНІДом. Він був головою низки урядових комітетів та комісій: по відзначенню трагедії у Бабиному Ярі (1990-1991) і відповідав за візит Президента США Дж.Буша до Києва (1991); по проведенню Першого конгресу українців (1991-1992); з гуманітарної допомоги (1991-1992); урядової протиепідемічної комісії тощо.. Він був також ініціатором відновлення Києво-Могилянської Академії, організації Національної академії мистецтв України, музею Івана Гончара, передачі приміщення Музею Леніна Українському Дому, впорядкування місця трагедії у Бабиному Ярі, нагородження колективу митців під керівництвом С.Параджанова Державною премією України імені Тараса Шевченка за створення фільму «Тіні забутих предків», передачі будинку синагоги Бродського, де знаходився театр ляльок, єврейській громаді та Олександрівського костюлу - католицькій церкві тощо. З набуттям України незалежності, він висловив Екзарху України Філарету ідею створення Помісної Української Православної Церкви.

В травні 1992 року С.В.Комісаренко був призначений першим Послом України у Великобританії, а з 1995 року - і в Ірландії (за сумісництвом). Працюючи Послом, він максимально сприяв розвитку двосторонніх україно-британських стосунків: сприяв друкуванню перших українських паперових грошей британською компанією «De La Rue plc», ініціював вступ України до директорату Європейського банку реконструкції та розвитку (1993); до Міжнародної морської організації (1994); ІНМАРСАТу та інших міжнародних організацій, які розташовані у Британії; ініціював і організував безкоштовну передачу Україні (1995 рік) Британської Антарктичної станції «Фарадей» (зараз «Академік Вернадський»); заснував у Лондоні благодійний фонд допомоги чорнобильцям (1993) та Британо-українську торговельну палату (1997). Посол С.Комісаренко успішно організував підтримку Британською

делегациєю прийняття України до Ради Європи, ратифікацію Британським парламентом Угоди про співробітництво між Україною та Європейським союзом тощо. Завдяки його діяльності Послом, Україна безкоштовно отримала у Британії три будинки (два в Лондоні і один в Единбурзі) та було дуже вигідно придбано приміщення для Посольства України, чим було заощаджено декілька мільйонів фунтів стерлінгів.

Після завершення дипломатичної роботи у квітні 1998 року академік Комісаренко був знову обраний директором Інституту біохімії ім.О.В.Палладіна НАН України, а у квітні 2004 року - членом Президії Національної академії наук України та Академіком-секретарем Відділення біохімії, фізіології і молекулярної біології НАН України, де зараз продовжує наукову та науково-організаційну роботу. Багато уваги С.Комісаренко приділяє проблемам зменшення біозагроз в Україні. Він організував серію міжнародних конференцій і семінарів з проблем біобезпеки і біозахисту, а з 2005 року - очолює делегацію України на зустрічах експертів держав-учасниць Конвенції із заборони біологічної і токсинної зброї та на зустрічах Австралійської групи (експортного контролю). Указами Президента України у вересні 2007 року, у червні 2009 року та 20 листопада 2017 року С.В.Комісаренка призначено Головою Комісії з біобезпеки та біологічного захисту при Раді Національної безпеки і оборони України. Фактично, він є головним вітчизняним експертом з питань біобезпеки в Україні.

Академік Комісаренко активно займається громадською та доброчинною діяльністю. Його обрано: першим заступником Голови Української Ради миру (1999), Президентом Українського біохімічного товариства (1999), членом Ради міжнародного журналу "Європа" (Польща), Президентом благодійної організації інвалідів "Спеціальна Олімпіада України" (2002), Головою Наглядової ради Міжнародного фонду Національної пам'яті України (2007), Почесним членом та членом Ради директорів Британо-української торговельної палати, членом Президії Національної академії медичних наук України (2010), Президентом Української асоціації з біобезпеки (2013), членом Наглядової ради найбільшого в світі центру геноміки - Пекінського інституту геноміки (2017).

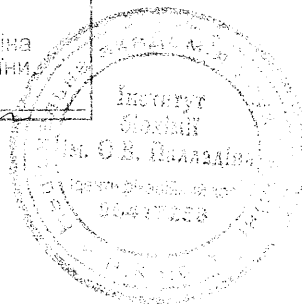
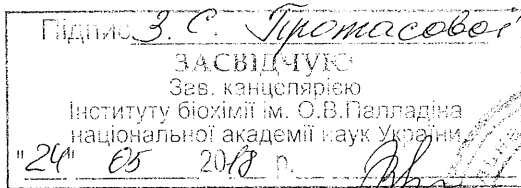
Він був кандидатом на пост Президента України (вибори 2004 року).

Вчений секретар

к. б. н

С. С. Троїцьков

—

ОБГРУНТУВАННЯ

особливого внеску та відповідності киянина, видатного українського вченого, дипломата, державного і громадського діяча, академіка-секретаря Національної академії наук України, директора Інституту біохімії імені О.В.Палладіна НАН України, Надзвичайного і Повноважного Посла України, академіка НАН і НАМН України С.В.Комісаренка присвоєнню звання «Почесний громадянин міста Києва».

Академік НАН і НАМН України Сергій Васильович Комісаренко є членом династії київських медиків - Комісаренків, серед яких найбільш відомими є його батько – видатний вчений-патофізіолог, академік НАН і НАМН України Василь Павлович Комісаренко (1907-1993), який заснував у Києві Інститут ендокринології і обміну речовин, який зараз носить його ім'я, та його старший брат - видатний хірург, член кореспондент НАМН України Ігор Васильович Комісаренко (1933-2013), який заснував у Києві Український науково-практичний центр ендокринної хірургії.

С.В.Комісаренко постійно живе у Києві з лютого 1944 року, коли його родина повернулася з евакуації, і понад 55 років він працює у Києві. Спочатку (1963-1964 роки) - на Київській міській станції швидкої медичної допомоги, а потім (з 1966 року) - в Національній академії наук України. Внесок академіка НАН і НАМН України С.В.Комісаренка є багатостороннім в залежності від його іпостасей, як вченого, державного і громадського діяча та дипломата. Його діяльність є (і була раніше) вкрай плідною і важливою для всієї України та, зокрема, для міста Києва і розділити їх практично неможливо. В той же час в його діяльності (яка більш детально висвітлена в Поданні на присвоєння звання) можна виділити багато особливих знакових акцій для свого рідного міста.

Вчений. Він є директором славного Інституту біохімії ім. О.В.Палладіна НАН України (Київ, вул. Леонтовича,9), першого інституту біохімії в СРСР, заснованого у 1925 році. Ним особисто разом з його співробітниками створено низку ефективних ліків та діагностикумів, спрямованих на боротьбу із злоякісним ростом, туберкульозом, дифтерією, тромбозами судин, гемофілією, остеопорозом тощо багато з яких випускаються на фармакологічних підприємствах Києва і, зрозуміло, використовуються для лікування киян. Останній його винахід – унікальний і ефективний засіб боротьби з масивними кровотечами, який він розробив для військової медицини і медицини катастроф, є кращим за кращі іноземні кровоспинні засоби і планується до випуску у Києві.

Вивчаючи наслідки катастрофи на Чорнобильській АЕС, академік Комісаренко першим в світі вже у 1986-87 роках продемонстрував негативний вплив малих доз радіації на природний імунітет у ліквідаторів аварії. Це дозволило, переглянути (і знизити) рівень безпечних доз радіації для людей, зокрема для киян.

Урядовець. На посаді заступника Голови Ради Міністрів УРСР, а потім Віце-прем'єр-міністра України у 1990-1992 роках С.В.Комісаренко організував на міжнародному рівні

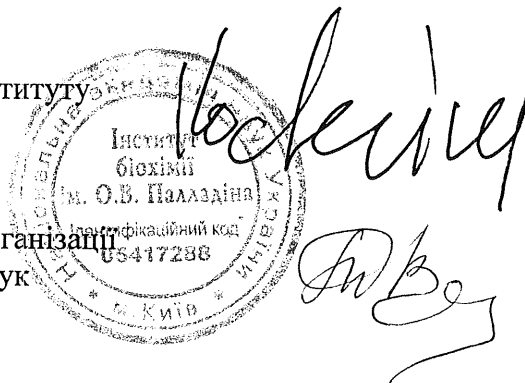
відзначення 50 років трагедії у Бабиному Ярі, впорядкування місця трагедії та встановлення Менори на місці масових розстрілів євреїв. Він організував відвідання Бабиного Яру Президентом США Дж.Бушем (01/08/1991) і домовився із Президентом США про надання медичної гуманітарної допомоги для киян. Він ініціював відновлення Києво-Могилянської Академії, передачу приміщення Музею Леніна Українському Дому, організацію музею Івана Гончара, передачу будинку синагоги Бродського, де знаходився театр ляльок, єврейській громаді та Олександрівського костюлу - католицькій церкві тощо. З набуттям Україною незалежності, він висловив Екзарху України Філарету ідею створення Помісної Української Православної Церкви.

Дипломат. У травні 1992 року Президент України призначив С.Комісаренка першим Послом України у Сполученому Королівстві. У Лондоні він заснував благодійний фонд допомоги чорнобильцям. За рахунок зібраних коштів було придбано устаткування для Українського центру ендокринної хірургії, де оперували дітей із злоякісними пухлинами щитоподібної залози (після Чорнобильської аварії). Він заснував Британо-українську торговельну палату для поширення економічних зав'язків між Україною (в першу чергу – з Києвом) та Британією. Зараз Палата працює у Києві. Завдяки дружбі С.Комісаренка з Лордом-мером Лондону сером Джоном Челстрі він домогся його візиту до Києва, а також організував візит до Києві Принца Валійського Чарлза та хору Вестмінстерського Абатства, члени якого дали концерти у Києві до 10 річниці Чорнобильської аварії (1996р). Завдяки знайомству із президентами ЄБРР, він лобював у банку декілька інвестиційних проєктів для Києва, зокрема створення сучасного заводу з переробки сміття. Посол України організував у Лондоні та в інших містах Британії цілу низку виставок творів митців з Києва та концертів відомих київських виконавців.

Нині, поряд з науковою, академік Сергій Комісаренко активно і успішно займається громадською та доброчинною діяльністю. В якості Президента благодійної спортивної організації для людей з обмеженими розумовими можливостями «Спеціальна Олімпіада України» (СОУ) він організовує спортивні змагання та регулярні зайняття спортом для атлетів СОУ у Києві. Маючи високий культурний смак та чудове знання Києва, як міста, академік Комісаренко часто виступає радником навіть для видатних киян - українських діячів мистецтва. Наприклад, він певною мірою консультував Народного художника України скульптора Валентина Знобу по створенню скульптурної групи перед будинком Верховної ради України і сам був моделлю для фігури «молодий вчений». Він активно бореться за збереження культурної та історичної спадщини міста Києва і неодноразово виступав (і виступає) у відомих газетах (наприклад «Дзеркало Тижня»), по телебаченню та радіо.

За дорученням колективу Інституту біохімії імені О.В.Палладіна НАН України

Заступник директора Інституту
академік НАН України

С.О.Костерін

Голова профспілкової організації
Кандидат біологічних наук

Т.Т.Володіна

БІОГРАФІЧНА ДОВІДКА КОМІСАРЕНКА СЕРГІЯ ВАСИЛЬОВИЧА

Працює: директор Інституту біохімії ім.О.В.Палладіна НАН України,
Академік-секретар Відділення біохімії, фізіології і молекулярної біології НАН
України, член Президії НАН України.

Громадянство громадянин України

Число, місяць і рік народження 09.07.1943 р.

Місце народження 9 липня 1943 р. м. Уфа, Башкірія

Освіта вища, Київський медичний інститут з відзнакою (лікувальний
факультет, 1966), аспірантура Інституту біохімії АН УРСР (1969). механіко-
математичний факультет Київського державного університету ім.Т.Г.Шевченка
(1964-1966)

Науковий ступінь, вчене звання Доктор біологічних наук (молекулярна
біологія, біохімія), професор (біохімія), дійсний член (академік) Національної
Академії наук України (імунологія, 1991), дійсний член (академік)
Національної академії медичних наук України (імунологія, 1993).

Володіння мовами українська (рідна), вільно: російська, англійська,
французька, із словником: німецька та польська

Нагороди, почесні звання: Нагороджений Почесними Відзнаками Президента
України: Орденом Свободи (2018 р), Орденом „Ярослава Мудрого” V ступеня
(2005), Орденом "За Заслуги": III ступеня (1996), II ступеня (1998), I ступеня
(2013), найвищим Орденом КНР (для іноземців) «Дружба» (2012), Почесною
Грамотою Верховної Ради України (2003), почесним званням “Заслужений діяч
науки і техніки України” (2008), Почесними грамотами Кабінету Міністрів
України (2003, 2013). Лауреат Державної премії УРСР (1979) та премій НАН
України: ім. О.В.Палладіна (2003), ім. І.І.Мечникова (2012). Обраний:
Почесним доктором Британських Університетів - Кінгстонського за наукові
досягнення (1997) та Північно-Лондонського за успішну дипломатичну
діяльність (1997). Почесний професор Одеського національного університету
ім.І.І.Мечникова (2010) та Інституту мікробіології і імунології ім.І.І. Мечникова
НАМН України (2011). Почесний член Польського біохімічного товариства
(2011) та Всесвітньої організації імунопатологів (2013).

Прийняття Присяги державного службовця Присяга прийнята 06/06/1994
року.

Ранг державного службовця: Перший ранг державного службовця та ранг
Надзвичайного і Повноважного Посла України (Указ Президента України №
464/92 від 10/09/1992).

Загальний стаж роботи 55 років

Стягнення немає

ТРУДОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

(відповідно до записів у трудовій книжці)

період	посада, місцезнаходження організації
11/1963 – 10/1964	Медсестра, фельдшер на Київській міській станції швидкої медичної допомоги
01/11/1966 – 29/09/1969	Аспірант Інституту біохімії АН УРСР
29/09/1969 - 23/03/1972	Молодший науковий співробітник Інституту біохімії АН УРСР
23/03/1972 – 22/02/1974	Вчений секретар Інституту біохімії
22/02/1974 – 24/09/1975	Старший науковий співробітник Інституту біохімії
25/09/1975 – 31/05/1982	Зав.лабораторією імунохімії, Старший науковий співробітник Інституту біохімії
31/05/1982 – 21/10/1992	Зав.відділом молекулярної імунології
17/03/1989 - 21/10/1992	Директор Інституту біохімії ім. О.В.Палладіна АН УРСР
25/07/1990 – 01/04/1992	Заступник Голови Ради Міністрів УРСР, Віце-прем'єр-міністр України
14/05/1992 – 20/04/1998	Надзвичайний і Повноважний Посол України у Сполученому Королівстві Великобританії і Північної Ірландії
14/03/1995 – 20/04/1998	Надзвичайний і Повноважний Посол України в Ірландії (за сумісництвом):
18/04/1998 - по н.ч.	Зав.відділом молекулярної імунології Інституту біохімії ім. О.В.Палладіна НАН України
28/05/1998 - по н.ч.	Директор Інституту біохімії ім. О.В.Палладіна НАН України
30/04/2004 – по н.ч.	Академік-секретар Відділення молекулярної біології, біохімії і клінічної та експериментальної фізіології (зараз - Відділення біохімії, фізіології та молекулярної біології) НАН України

Заступник директора з наукової роботи
Інституту біохімії ім. О.В. Палладіна НАН України

академік НАН України

Начальник відділу кадрів

М.П.

кадрів

М. КИЇВ

С.О. Костерін

В.М.Толстих

Міжнародний благодійний фонд національної пам'яті України

01021 м. Київ, вул Липська – 16, тел-факс 2357054 код за ЄДРПОУ
35196369 р/р 26009137686900 у АКІБ «УкрСиббанк» МФО 351005

№ 17 від 14. 02. 2019 р.

Київської міському
Голові

В. В. КЛИЧКУ

Високоповажний Віталію Володимировичу!

Благодійна організація «Міжнародний благодійний фонд національної пам'яті України» (реєстр. № 0899 від 24. 05. 2007 р.) підтримує подання про присвоєння високого звання «Почесний громадянин міста Києва» Сергію Васильовичу Комісаренку – академіку Національної академії наук України та Національної академії медичних наук України, Надзвичайному і Повноважному Послу України, активному політичному та громадському діячу.

Сергій Васильович народився в добре відомій київській родині лікарів – Комісаренків, в Києві ріс та навчався, зі столицею пов'язане його активне, творче життя. В його особі поєдналися визначні досягнення в науковій сфері, державотворенні, дипломатії та громадській діяльності. В Національній академії наук України він очолює медико-біологічні науки, за наукові досягнення відзначений багатьма вітчизняними та закордонними науковими нагородами.

В 1990-1992 роках на посаді заступника керівника українського уряду брав участь у створенні фундаменту молодій Українській Державі, на посаді першого Посла України в Сполученому Королівстві Великобританії та Північної Ірландії здобув високий авторитет і повагу, що сприяло успішному розвитку двосторонніх українсько-британських стосунків та забезпечило підтримку України з боку Британії при прийнятті її до Ради Європи. Його зусиллями, зокрема, стала можливою безкоштовна передача Україні британської антарктичної станції «Фарадей» (тепер «Академік Вернадський»).

Сергій Васильович Комісаренко завжди успішно займається активною громадською та добродійною діяльністю. Його обрано Головою Наглядової ради Міжнародного благодійного фонду національної пам'яті України, Президентом благодійної організації інвалідів «Спеціальна олімпіада України», першим заступником Голови Української Ради Миру, Членом Президії Національної академії наук України, Президентом Українського біохімічного товариства. Указом Президента України його призначено Головою Комісії з біобезпеки та біозахисту при РНБО України.

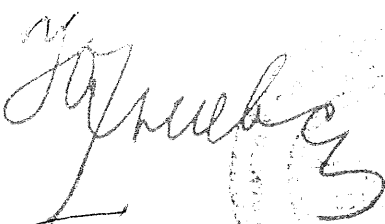
За заслуги перед Україною С. В. Комісаренко удостоєний державними нагородами, а в 2018 році Указом Президента йому вручено Орден Свободи.

Сергій Васильович Комісаренко є активним членом великої київської родини, пишається нашою столицею і збагачує її своєю працею, дбає про наші національні цінності, тому за дорученням усіх членів Міжнародного благодійного фонду національної пам'яті України, звертаємося до Вас, високоповажний Віталію Володимировичу, присвоїти йому найвище звання Почесного громадянина української столиці – міста Києва.

Із щирою повагою:

Президент МБФІНПУ,
Академік НАНУ

Директор Виконавчої
Дирекції

І. ЮХНОВСЬКИЙ

Б. ПОНОМАРЕНКО

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ МИСТЕЦТВ УКРАЇНИ

Україна, 01054, м. Київ-54
вул. Бульварно-Кудрявська, 20

тел. 486-24-60
факс (044) 486-33-69
e-mail: amu@academia.gov.ua
www.academia.gov.ua

15.02.2019 № 44/01-14

На № _____ від _____

Київському міському голові,
Голові Київської державної адміністрації
В.В.Кличку

Вельмишановний Віталію Володимировичу!

Національна академія мистецтв України підтримує подання щодо присвоєння звання «Почесний громадянин міста Києва» академікові Національної академії наук України, Послу України Комісаренку Сергієві Васильовичу.

Академік С.В.Комісаренко є видатним українським вченим, але поза тим він добре відомий у мистецьких колах України і, в першу чергу, – Києва як високо освічена людина, справжній носій світової та національної культури, знавець історії і культурної спадщини Києва.

Нам добре відома його конструктивна і патріотична діяльність на посадах Віце-прем'єр-міністра України, відповідального за гуманітарні питання, та Посла України у Великобританії. Зокрема, саме він ініціював створення Академії мистецтв України, зберіг для міста Києва будинок, в якому розташовувався тоді музей Леніна (зараз Український Дім) і в якому планувалося розмістити фондову біржу. За його ініціативою було засновано музей Івана Гончара. Він підтримував розвиток образотворчого мистецтва України і українських митців, серед яких в першу чергу можна назвати Народну художницю України Марію Примаченко та її родину.

На посаді Посла України у Британії С.В.Комісаренко активно пропагував українську культуру, – організував виставки відомих українських (в першу чергу – київських) художників, концерти українських виконавців, демонстрацію українських кінофільмів, зокрема – картин Юрія Іллєнка.

Академік НАН України Комісаренко Сергій Васильович поза сумнівом є достойним кандидатом на нагородження званням «Почесний громадянин міста Києва».

Президент НАМ України,
академік НАМ України

А.В.Чебикін

01024, м. Київ, вул. Банкова, 2

01024, Kyiv, vul. Bankova, 2

e-mail: nspu@ukr.net

web-site: <http://www.nspu.com.ua>

tel/fax (044) 253-45-86

« 14 » 02 2019 № 46/01-08
На № _____ від _____

Голові Київської
державної адміністрації,
міському голові
Кличку В.В.

Шановний Віталію Володимировичу!

Національна спілка письменників України підтримує подання щодо присвоєння звання «Почесний громадянин міста Києва» академікові Національної академії наук України, Повноважному Послу України Сергієві Васильовичу Комісаренку.

Родина Комісаренків завжди була тісно пов'язана з найвідомішими письменниками України: Максимом Рильським, Олесем Гончарем, Павлом Загребельним.

Наразі Сергій Васильович продовжує гарну традицію родини й багато років співпрацює зі Спілкою письменників. Спільно організовуємо й проводимо чимало гарних культурологічних заходів на популяризацію української мови й культури, повернення й поглиблення нашої національної пам'яті. Разом реалізували велику програму «Величні постаті України» (Тарас Шевченко, Іван Франко, Леся Українка). Разом організовуємо конкурс молодих істориків, де демонструють свої роботи юні шанувальники українського слова та рідної історії. За 11 років конкурсу було розглянуто більше 5 тисяч цікавих робіт.

Сергій Комісаренко є щирим і шанованим киянином, який багато років життя віддав нашому рідному місту. Українські письменники звертаються до Вас зі своєю підтримкою про присвоєння йому звання «Почесний громадянин міста Києва».

Голова Національної
спілки письменників України

М.О. Сидоржевський

**Заступник міського голови –
секретар Київської міської ради**

Березнікову О.І.
Гаршиній Г.А.

Прошу розглянути проект рішення від 15.05.2019
№08/231- 1835/ПР в установленому порядку.

Пихтіній О.М.

Для контролю за проходженням та тиражування.

Лазор Л.В.
Павлову Ю.С.
Хонді М.П. – до відома

В.ПРОКОПІВ

“15” травня 2019 року
№ 08/231 – 1835/ПР